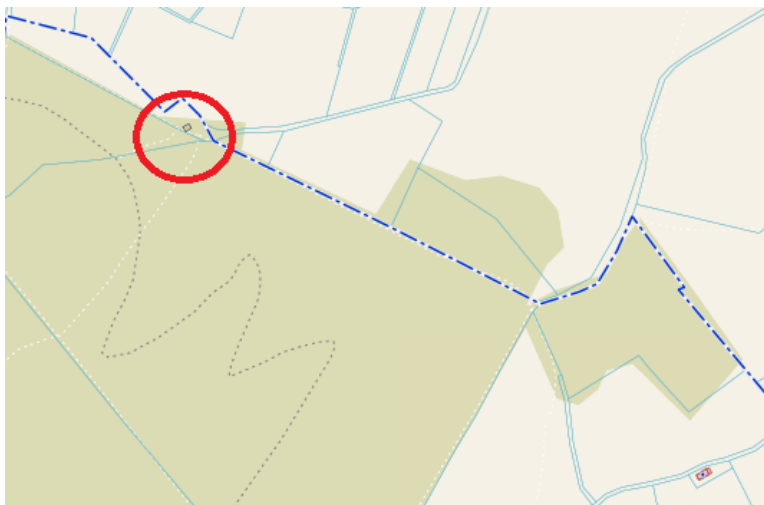

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość <div>Świeradów-Zdrój</div>
1. Nazwa <div>Wieża astronomiczna „Mon Plaisir”</div>	2. Czas powstania <div>1803 – 1804 r.</div>	4. Adres <div>Nieopodal szczytu Gierałtówek 59-850 Świeradów-Zdrój</div> <div>Dz. Nr 10/228 Obr 1 am 13</div>	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym <div> </div>			5. Przynależność administracyjna <div>Województwo: dolnośląskie</div> <div>Powiat: lubański</div> <div>Gmina : Świeradów-Zdrój</div>
			6. Formy ochrony <div>- Uchwała nr IX/50/2019 Rady Miasta Świeradów-Zdrój z dnia 25 kwietnia 2019 r. W sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta</div> <div>- element układu urbanistycznego miasta w rejestrze zabytków dec. WKZ nr 336/612/J z 26.02.1980 r.</div> <div>-wpisany do rejestru zabytków decyzja nr A/6185 z dnia 08.12.2020 r.</div>

8. Historia, opis i wartości

Zaprojektowana przez przyjaciela arystokraty-naukowca Adolfa Traugutta von Gersdorf - hrabiego Fryderyka Wilhelma von Reden z Bukowca, powstała w w latach 1803 -1804. Wieża o wysokości ok. 25 m pierwotnie pełniła funkcję wieży obserwacyjnej dla miłośnika astronomii, jakim był hrabia von Gersdorf - pan z pałacu w Unięcicach. Po śmierci budowniczego wieży, w roku 1807, wszystkie zgromadzone przez niego eksponaty i przedmioty posiadające wartość naukową zostały zgodnie z jego testamentem przekazane dla Górnołużyckiego Towarzystwa Naukowego (Oberlausitzischer Gesellschaft der Wissenschaften) w Görlitz, natomiast pozostały majątek wraz z wieżą odziedziczył Karl Heinz Traugott von Gersdorf. Kolejnym właścicielem wieży w roku 1823 został książę raciborski Viktor Amadeus von Hessen-Rothenburg Furst zu Rheinsfeld. W roku 1830 ponownie zmienił się właściciel wieży, a został nim hrabia Ernst von Seherr-Thoss z Dobrej pod Prudnikiem. Za panowania hrabiego wieża w roku 1850 została odrestaurowana. Kolejnym właścicielem był Johannes von Saldern, który pełnił wówczas funkcję starosty lubańskiego. W latach 1876-1877 wieża była we władaniu Ernesta von Saldern, a do roku 1878 Ernesta von Saldern młodszego. W roku 1878 wieżę odkupił Joseph Robrecht z Berlina, który był nadwornym dostawcą Hohenzlorenów (dworu cesarskiego). W roku 1885 Joseph Robrecht przeprowadza kolejny remont wieży i od tego czasu funkcjonowała jako atrakcja turystyczna - punkt widokowy z przyległą gospodą. W 1886 r. wieży nadano imię Cesarza Wilhelma. Na początku lat 30-tych XX wieku kolejny właściciel wieży widząc wzmożony ruch turystyczny postanawia rozszerzyć swoje usługi dla turystów. W miejscu starej parterowej restauracji buduje nowy piętrowy z wysokim poddaszem budynek. Na parterze powstaje większa niż poprzednia restauracja z całym zapleczem, a na piętrze i poddaszu pokoje noclegowe. Nowo wybudowany obiekt oferuje turystom usługi całoroczne. Pokoje wyposażone są m.in. w elektryczne oświetlenie, a cały obiekt posiada centralne ogrzewanie i telefon. Wieża przetrwała wojnę bez zniszczeń. Po wojnie została rozkradziona i popada w coraz większą ruinę.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan bardzo zły – ruina.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Agnieszka Nelczarska vel Mielcarz
Maj 2023

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków